

یوهان سباستین باخ

آنا ماگدالنا باخ برای پیانو

ویرایش: ویلارد پالمر

ترجمه: ندا علی غنی

فهرست

<i>Pavane in A Minor</i>		<i>Menuet in G Major(Bohm)</i>	85
<i>Prelude</i>	12	<i>Musette in D Major</i>	86
<i>Allemande</i>	17	<i>March in E-flat Major</i>	78
<i>Courante</i>	15	<i>Polonaise in D Minor</i>	89
<i>Sarabande</i>	22	<i>Aria"Bist du bei mir"</i>	90
<i>Menuet</i>	24	<i>Sarabande in G Major</i>	92
<i>Gigue</i>	25	<i>Solo per il Cembalo in B Major</i>	94
<i>Pavane in E Minor</i>		<i>Polonaise in G Major</i>	97
<i>Prelude</i>	30	<i>Prelude in C Major</i>	99
<i>Allemande</i>	40	<i>Suite No 1 in D Minor</i>	
<i>Courante</i>	43	<i>Allemande</i>	102
<i>Sarabande</i>	49	<i>Courante</i>	104
<i>Tempo di Gavotta</i>	53	<i>Sarabande</i>	106
<i>Gigue</i>	54	<i>Menuet I</i>	107
<i>Menuet in F Major</i>	60	<i>Menuet II</i>	108
<i>Menuet in G Major</i>	61	<i>Gigue</i>	110
<i>Menuet in G Minor</i>	62	<i>Suite No 2 in C Minor</i>	
<i>Rondeau in B Major (Couperin)</i>	63	<i>Allemande</i>	113
<i>Menuet in G Major</i>	66	<i>Courante</i>	116
<i>Polonaise in F Major</i>	67	<i>Sarabande</i>	118
<i>Menuet in B Major</i>	69	<i>Untitled Piece in F Major</i>	120
<i>Polonaise in G Minor</i>	70	<i>Aria"Warum betrubst du dich"</i>	121
<i>Chorale "Wer nur den lieben Gott last walten"</i>	71	<i>Recitative and Aria"Schlummert ein ihr matten Augen"</i>	122
<i>Chorale in F Major</i>	72	<i>Chorale"Schaff s mit mir Gott"</i>	131
<i>Chorale "Gib dich zufrieden"</i>	73	<i>Menuet in D Minor</i>	132
<i>Menuet in A Minor</i>	75	<i>Aria"Willst du dein Herz mir schenken"</i>	133
<i>Menuet in C Minor</i>	76	<i>Chorale"Dir dir Jehovah will ich singen"</i>	
<i>March in D Major</i>	77	<i>Four voices</i>	134
<i>Polonaise in G Minor</i>	78	<i>Solo voice</i>	136
<i>March in G Major</i>	80	<i>Aria"Wie wohl ist mir o freund der seelen"</i>	138
<i>Polonaise in G Minor</i>	81	<i>Aria"Gedenke doch mein Geist zurucke"</i>	140
<i>Aria "So oft ich meine Tobacks-pfeife"</i>	82	<i>Chorale"O Ewigkeit du Donnerwort"</i>	142

آنا ماگدالنا باخ

آنا ماگدالنا باخ برای پیانو

یوهان سباستین باخ

ویرایش: ویلارد پالمر

ترجمه: ندا علی غنی

چاپ دوم تابستان ۱۳۹۹

تیراژ: ۵۰۰ جلد

چاپ و صحافی: پژمان

لیتوگرافی: باران

انتشارات هنر و فرهنگ

تلفن: ۶۶۵۹۵۵۴۲

شابم ۹۷۹-۰-۸۰۲۶۱۶-۲۹-۵ ISMN 979-0-802616-29-5

این نسخه که بعدها توسط فیلیپ امانوئل به نام «آنا ماگدالنا باخ» تکمیل شد. بدون شک باید به یک استاد صنعت صحافی در لایپزیگ سفارش داده شده باشد که چنین کار دقیق و زیبایی را بر روی آن انجام داده است. احتمالا این نسخه را یوهان سباستین باخ در سال ۱۷۲۵ برای هدیه تولد به همسر خود سفارش داده است.

«آنا ماگدالنا» متولد ۲۲ سپتامبر سال

۱۷۰۱ و دختر دربار و ترمپت نواز، یوهان

کاسپر ولکن بود که در زمان تولد وی در

زیتز استخدام شد. باخ در سال ۱۷۲۰ به علت

مرگ همسرش تنها شد، و سپس در کوتن،

جایی که «آنا ماگدالنا» به عنوان خواننده دربار

فعالیت می‌کرد و باخ هم به عنوان رهبر

ارکستر موسیقی دربار شاهزاده بود با هم آشنا

شدند و در ۳ دسامبر سال ۱۷۲۱ با هم ازدواج

کردند و طبیعتا این موسیقی بود که باعث

آشنایی آن دو شد. دو سال بعد این زوج به لایپزیگ نقل مکان

کردند جایی که «آنا» از یک «خواننده دربار» به یک رهبر گروه

کر و یک مادر عاشق و وظیفه شناس تبدیل شد «باخ» و «آنا» بین

سال‌های ۱۷۲۳ و ۱۷۴۲ صاحب ۱۳ فرزند شدند. «آنا» به مدت ۱۰

سال پس از درگذشت «باخ» زندگی کرد و سرانجام در ۲۷ فوریه

۱۷۶۰ در فقر و شرایطی بسیار رقت انگیز و به عنوان یک

Almsfrau (زنی که وابسته به موسسات خیریه است) از دنیا

رفت. با توجه به اطلاعات کمی که ما در مورد آنا ماگدالنا می‌دانیم،

مطمئنا او زنی بوده است مهربان و همسری فداکار که در انجام

وظایف خانه و خانواده بسیار جدی بوده و با توجه به توانایی‌هایش

در کارهای همسرش شرکت و به او کمک می‌کرد. بر اساس

گفته‌های یوهان سباستین، او یک سوپرانوی عالی و مناسب برای

کنسرت‌های خانگی محسوب می‌شد. بسیاری از قطعات یوهان

سباستین را به درستی و دقت نوشته و حفظ کرده است و بیش از

یک سوم قطعات Notenbuchlein هم توسط وی چاپ شده است.

برخی تصورات نادرست (که بخشی از آن‌ها توسط فیلیپ

اسپیتا ایجاد شده) در مورد قطعه‌ای که در Notenbuchlein اجرا

کرده است، وجود دارد که «او هیچ تاثیری در طرح نهایی آن

نداشته است». پس از آن که باخ نوشتن دو تا از سوییتهای پیانویی

در حال حاضر چاپ قطعات موسیقی تنها به دلایل حرفه‌ای توسط هنر جوان، دانشجویان آهنگسازی (موسیقی) و یا ناشران متخصص انجام می‌گیرد. اما زمانی این کار جزو کارهای روزمره دوستداران موسیقی بود. در حالی که در اوایل قرن ۱۸ در آلمان هیچ‌گونه مشکل کم‌یابی و یا گرانی در زمینه چاپ وجود نداشت،

به دلیل عدم وجود یک سیستم توزیع سازمان

یافته، بعضی از نسخه‌ها کمیاب بودند. علاوه بر

این، دارا بودن تنها یک نسخه چاپ شده از یک

قطعه حسی فراتر از یک کلمه بود. موسیقی

چنان به عنوان یک کالا وارد عرصه زندگی

شده بود که به راحتی در فروشگاه‌ها قابل

خریداری بود. حتی اگر شنیدن و یا اجرای یک

موسیقی را قبل یا بعد از خرید آن تجربه

می‌کردند، دوستداران واقعی موسیقی راضی

نمی‌شدند که قطعه‌ای را کپی کنند.

J. S. BACH

تعدادی از این Notenbuchlein ها به خانواده باخ منسوب

می‌شد که ما از سه مورد آنها اطلاع داریم. اول Klavierbuchlein

برای فریدمان پسر ارشد باخ (آغاز: ۱۷۲۰ در کوتن)، مورد دوم

بدون عنوان و مربوط به سال ۱۷۲۲ بوده که شامل پنج سوئیت اول

فرانسه و برخی از قطعات کوتاه می‌باشد، و در نهایت موردی که

مربوط به سال ۱۷۲۵ بوده و به دلایلی به نام همسر دوم باخ منسوب

شده است. و این موردی است که ما در این کتاب به آن

پرداخته‌ایم. که قبلا در سال ۱۹۳۵ تحت عنوان Callwey ارائه شده

است. مقدمه و یادداشت‌های آن توسط آرنولد شوارتزینگر انجام

گرفته و همچنان به عنوان آخرین نتایج پژوهش‌های موسیقایی

ارائه می‌شود و نسبت به ویرایش «دکتر ریچارد باتکا» در سال

۱۹۰۶، تنها نکات معدودی به آن اضافه شده است.

نسخه اصلی (واقع در پروس کتابخانه ایالتی برلین) در زمانی

که به تازگی به بازار آمده بوده، بسیار چشمگیر بوده است.

که طرح جلد آن کاغذی سبز با حاشیه‌های طلایی پرس شده

است همراه با دو قفل و یک ریان ابریشمی قرمز رنگ که سه

حرف طلاکوب بزرگ روی آن نقش بسته است.

AMB

۱۷۲۵

این به این معنی نیست که فرض کنیم این آموزش‌ها بعدها مورد استفاده آنا ماگدالنا قرار می‌گرفت.

اگر فرمول‌های این قوانین را ضعیف ندانیم، این قوانین به صورت ساده در انتهای کتاب موجود است که متناسب با ظرفیت فکری کودکان است.

از طرفی این فرمول‌ها کامل نبوده و به نظر می‌رسد با عجله نوشته شده‌اند.

قسمت پایانی شماره ۷ حذف شده است: این نشان می‌دهد که نویسنده قادر به پیروی از آموزش‌های پدرش نبوده، شاید به دلیل این که سریع و بدون علائم روی کلایکورد بوده است.

از این گذشته، در زندگی هنری خانواده یوهان سباستین، مراسم بسیاری مانند مراسم ازدواج، غسل تعمید، جشن‌های تولد، مرگ و میر، و انواع گردهمایی‌های اجتماعی برای اجرای قطعات خاص وجود داشت.

مهم نبود که نویسنده این قطعات چه کسی بوده است، یک غریبه یا عضوی از خانواده، به هر حال مناسب ترین مکان برای جمع آوری این قطعات، کتاب موسیقی خانوادگی مادر بود.

نیمه دوم کتاب پر از این قطعات است که با آهنگ the tobacco pipe در صفحه ۷۸ شروع شده است. تمامی این قطعات دارای کیفیت Gelegenheitsstticke است و برای اجرا در مناسبت‌های خاصی بودند که البته ممکن است که فقط حدس و گمان باشد.

در هر صورت، طی سال‌ها، انواع قطعات از قبیل قطعات جدی یا سرگرم کننده، مهم و بی اهمیت در این صفحات جمع آوری شده‌اند. مهم این نیست که این کتاب دقیقا مانند کتاب اصلی باشد، ما سعی کردیم از تمام قطعات در این کتاب استفاده کنیم.

در نهایت چیزی که این کتاب را متمایز و جذاب می‌کند کیفیت ویژه آن است.

خود را آغاز کرد، آن را به حال خود باقی گذاشت. به نظر می‌رسد که بعد از آن، باخ فقط گاهی از وجود آن باخبر بوده است. نه می‌توان اثبات کرد که این کتاب منحصر به منظور نشان دادن آهنگ‌های خود او بوده و نه این که او قصد پیشرفت نوازندگی پیانو آنا ماگدالنا را داشته است. بدون شک تصمیم گیری در رابطه با این که کتاب باید شامل چه قطعاتی باشد، به خود آنا ماگدالنا واگذار شده است. آنا قبول داشت که چه چیزی را دوست دارد، او نه تنها طرفدار موسیقی اثر گذار و روح نواز همسرش بود بلکه به خوبی می‌دانست آثار او یک شاهکار هنری و ساده است. او سال‌ها،

احتمالا بیش از پنج سال برای تکمیل این کتاب وقت گذاشته است. در این مدت بچه‌ها نیز بزرگ شدند و خواستار قطعات زیباتر در سبک حرفه‌ای تر مانند مینوئت، مارش و پولانایز بودند، که بتوانند اجرا کنند و بعد از قوانین هنر رقص از اهمیت بالایی برخوردار باشد.

و برای اینکه تعلیم و تربیت بچه‌ها مطابق با استانداردهای قابل قبول اجتماعی، یک استاد رقص را استخدام کردند، تا نه تنها هنر رقص بلکه آداب اجتماعی را نیز به خوبی فرا گیرند.

برای چنین اهدافی لازم بوده است که قطعات ساده و مناسب با ملودی که بتوان باکمانچه یا فلوت به راحتی اجرا کرد را جمع آوری شود. اینکار در حیطه وظایف «آنا ماگدالنا» بوده است چرا که یوهان سباستین باید به کارهای مهمتری می‌پرداخت. و ما مطمئنیم که باخ به عنوان یک آهنگساز هیچ نقشی در آنها نداشته است. این مطالب نمی‌توانند شواهدی دال بر سلیق شخصی آنا ماگدالنا که با توجه به تربیت و کارش، با سبک متفاوتی از موسیقی شکل گرفته است، باشد.

علاوه بر آن خود بچه‌ها هم گاهی تلاش می‌کردند که یک آهنگساز و یا یک کراول برجسته باشند. Notenbuchlein مادر، برای هر کدام از آنها با ارزش بوده و گاهی برای رسیدن به این هدف کمکشان می‌کرده است.

گاهی باخ متوجه تلاش بچه‌ها در این زمینه می‌شد، و بلافاصله اشتباهات و بی دقتی‌های فیلیپ امانوئل ۱۱ ساله را تصحیح می‌کرد

جمع آوری کرده است. آن‌ها به صورت جداگانه از سال ۱۷۲۶ و با دستخط خود باخ منتشر شده بودند.

این نسخه با نسخه چاپ شده (بعدی) کاملاً یکسان نیست. نسخه پرینت شده شامل یک اسکرتسو، پرلود فانتاسیا^۱ و مینوئت Burlesca می‌باشد.

صفحات ۲۶ تا ۵۵ ششمین «پارتیتا» (بالا را ببینید) با دستخط خود باخ می‌باشد. در اینجا هم انحراف از نسخه پرینت شده قابل توجه است (به خصوص در Sarabande صفحه ۴۵)؛ با این حال هیچ کدام از آن‌ها اساسی نیست.

به دلایلی واضح پرلود در این نسخه، Toccata نامیده شده است.

Notenbtichlein شامل Air نمی‌شود و Gigue alia breve را با چنگ نقطه دار نشان می‌دهد در صورتی که نسخه بعدی تمام میزان‌ها با نت‌های سیاه نقطه دار می‌باشد.

صفحات ۵۶ تا ۵۸ شامل سه Minuet می‌باشد از آهنگسازی ناشناس (با دست خط آن‌ها ماگدالنا).

صفحه ۵۹ شامل Rondeau می‌باشد آهنگسازی این قطعه توسط فرانسو کوپرین بوده است و در جلد دوم Pieces de Clavecin وی (در حدود سال ۱۷۱۵) با عنوان Les Moissonneurs (The Harvesters) می‌توان پیدا کرد.

صفحات ۶۲ تا ۶۶ شامل دو گروه minuet و یک Polonaise می‌باشد، از آهنگسازی ناشناس، با دستخط آن‌ها ماگدالنا.

صفحه ۶۷ شامل کرال: Wer nur den lieben Gott lasst walten. که عنوان آن با دست خط فلیپ امانوئل نوشته شده «توسط یوهان سباستین باخ». این قطعه شامل مجموعه Kimberger از مجموعه کرهای باخ است که برای ارگ تنظیم شده است، (به صفحه ۴ از جلد ۴۰ نسخه Bach-Gesellschaft مراجعه کنید). شاید این قطعه در خانه باخ و در یکی از جشن‌های خاص به همراهی ارگ خانگی خوانده شده باشد.

صفحه ۶۸ شامل قطعه‌ای است براساس ملودی سرود کلیسای پاول گرهارد، Gib dich zufrieden und sei stille. با این حال متن آن موجود نیست.

در نسخه Notenbuchlein، به جز میزان‌های فرماتا، تنها صداهای بیرونی (سوپرانو و باس) نوشته می‌شوند که در آن

یوهان سباستین تنها کمی در آن همکاری داشته است. به وضوح می‌توان دستخط وی را به عنوان یک هنرمند حرفه‌ای در نت نویسی از دستخط آن‌ها ماگدالنا متمایز ساخت.

چندین دستخط دیگر نیز در این کتاب شناخته شده است. یک دستخط کودکانه و غیرحرفه‌ای نیز وجود دارد که به نظر می‌رسد متعلق به امانوئل فلیپ پسر باخ باشد و دستخط دیگر منظم تر است که احتمالاً متعلق به ویلهلم فریدمان است که برادر بزرگتر بوده است.

علامت گذاری قطعه Willst du dein Herz mir schenken، یک دستخط عجیب و غریب است که نشان می‌دهد توسط کسی غیر از خانواده باخ نوشته شده است

در این نسخه سعی شده است که تا حد امکان به نسخه اصلی نزدیک باشد. هر جا که لازم بوده، آهنگسازی به شکل بهتری ارائه شده است.

البته به دلیل وجود قطعات بداهه و بدون طرح در نسخه اصلی، هیچ نسخه چاپی وجود ندارد که بتواند جایگزین درستی برای نسخه دست نویس اصلی باشد.

بسیاری از خصوصیات و محتویات این کتاب را می‌توان تنها به وسیله نسخه ویرایش شده نشان داد. چاپ و صحافی مدرن از گنجاندن برخی از ویژگی‌های خاص دست نوشته‌ها از قبیل انواع بی دقتی‌ها، استفاده از علائم اصلی و فرسودگی و المان‌های معنوی غیر قابل تعریف در این اثر با ارزش جلو گیری می‌کند.

تنها مطلب مبتنی بر واقعیت، محتویات مادی این اثر است که در اینجا باز هم با محدودیت روبرو هستیم.

با در نظر گرفتن اشتباهات زیاد نگارشی، خطاها، حذفیات و اصلاحات در تمام قطعاتی که از دستان یوهان سباستین سرچشمه نگرفته است، نشر اثری کاملاً مشابه، غیر ممکن است.

یک لیست اصلاحیه از کلیه خطاها به تنهایی یک جلد را در بر می‌گیرد، اما این خود افتخار بزرگی برای نویسندگان بی‌دقت است.

نسخه انتقادی کتاب که توسط انتشارات Bach-Gesellschaft در سال ۱۸۹۴ انتشار یافته است، لیستی از تمام اشتباهات را شامل نمی‌شود و نسخه ما بدون آن هم بسیار کاربردی است.

صفحات ۸ تا ۲۵ شامل سومین «پارتیتا» از شش «پارتیتا» است که باخ در سال ۱۷۳۱ به عنوان بخش اول Klaviertübing

اثر بوده است. متن کامل این قطعه بعدها (در حدود ۱۷۸۰)، در برگه‌ای جداگانه با دست خط ناشناخته‌ای نوشته شده؛ احتمالاً نسخه اصلی گم شده بوده است.

صفحه ۸۲ شامل یک Minuet است. احتمالاً توسط جورج بوهم، ارگ نواز و معلم سابق باخ در Luneburg (مرگ ۱۷۳۳) آهنگسازی شده است که با دست خط باخ قبل از نام خودش با Mons (آقا)، نشان داده شده است.

صفحه ۸۳ شامل یک Musette دنواز (با نام Murky-Basses)، نزدیک به سبک اپرایی آهنگساز هامبورگی، Reinhard Keiser (۱۷۳۹) است. با دست خطی از آنا ماگدالنا.

صفحه ۸۴ شامل یک March با آهنگسازی ناشناس است. با دست خط آنا ماگدالنا.

قطعه صفحه ۸۶ که بدون بدون عنوان است یک پولونایز با آهنگسازی ناشناس است. با دست خط آنا ماگدالنا.

صفحه ۸۷ شامل قطعه Bist du bei mir می‌شود که منحصرأ از طریق نسخه Notenbuchlein شناخته شده است. این ملودی نسبتاً با صدای بالا (مانند Gib dich zufrieden، صفحه ۶۹). بر روی صدای زیر کلایکورد، اجرا می‌شود.

صفحه ۸۹ شامل قطعه پیانوی بدون عنوان با مشخصات یک Sarabande. این قطعه مشابه Aria-Theme از Goldberg-Variations از قسمت چهارم Klavierübung می‌باشد (حدود ۱۷۴۲؛ ویرایشی از Bach-Gesellschaft جلد ۳، صفحه ۲۶۳). این که باخ آهنگساز این قطعه بوده است مورد تردید است؛ مدولاسیون و نقطه زینت‌ها، سبکی متفاوت از باخ است.

صفحه ۹۱ شامل قطعه Solo per il cembalo با آهنگسازی باخ است. با دست خط آنا ماگدالنا.

صفحه ۹۴ شامل یک پولونایز از آهنگساز ناشناس است. با دست خط آنا ماگدالنا.

صفحه ۹۶ شامل یک پرلود در گام C ماژور از بخش اول Well-Tempered Clavichord است. با دست خط آنا ماگدالنا. قسمت اول این قطعه، در سمت چپ کتاب نوشته شده است. ادامه آن که در اصل در پایین صفحه سمت راست بود، از هم جدا شده است، برخی از صفحات دیگر هم اینگونه است. آنا ماگدالنا کپی را در صفحه جدید ادامه داده است اما ۵ میزان آن از قلم افتاده است که ما آن را در این کتاب تکمیل کرده‌ایم.

آکوردهای پنج صدایی داده شده است. نویسنده این ملودی ناشناس است. این موسیقی را می‌توان در Gesangbuch بالتازار کوئینگ سال ۱۷۳۸، با تفاوت‌های کمی در نت نویسی و کنترباس‌ها پیدا کرد. باخ برای قطعه Gesangbuch اثر Schemelli، باس‌های با ورژن‌های موسیقی دیگری مانند نوشته J. Hintze، سال ۱۶۷۰ نیز نوشته است که به نظر می‌رسد به شدت مورد توجه‌اش واقع شده است (دو پارگراف بعدی را ببینید).

در صفحه ۶۹ Gib dich zufrieden und sei stille. با دست نویس فیلیپ امانوئل که به عنوان معتبرترین منبع مطرح شده، به یوهان سباستین باخ به عنوان آهنگساز این قطعه اشاره کرده است که دوبار توسط خود شخص یوهان سباستین باخ تنظیم شده است. تنظیم اول در گام در G مینور و در گستره نا متداول انجام گرفته که باید در آن میزان زیرایی صدای کلایکورد در زمان باخ توضیح داد. تنظیم دوم با تنظیم کمی متفاوت در گام E مینور برای هارپسیکورد یا ارگ خانگی است. باخ این قطعه را در گام G مینور تنظیم کرده است، اما در نسخه ما، برخی از قسمت‌ها به خاطر اجرای وکال و امکان همراهی سازهای مدرن در گام E مینور تنظیم شده است.

صفحات ۷۱ تا ۷۷ شامل دو مینوئت، مارش و پولونایز میشود که توسط نویسندگان گمنام نوشته شده اند. امکان آنکه باخ هرگونه مشارکتی در این قطعات ساده سبک gallant داشته باشد، کاملاً رد شده است. نوازندگانی که مهارتی در خواندن باس دارند، بدون هیچ مشکل می‌توانند فضاهای خالی تنظیمات دو بخشی را با اضافه کردن قسمت‌های در هر دودست، پر کنند.

در صفحات ۷۸ تا ۷۹ شامل آواز یکنفره So oft ich meine Tabakspfeife و شعری با عنوان Erbauliche Gedanken eines Tabakrauchers (بالا بردن افکار یک سیگاری). که ترکیبی از طنز بی فرهنگ و جدیت مذهبی است. این قطعه به صورت دوبار متوالی نوشته شده است؛ بار اول با دست خطی ناشناس با متن خارج که در گام شونده با D ماژور نوشته شده و بار دوم (توسط آنا ماگدالنا) اما یک ربع پرده بالاتر (شروع با گام G ماژور) تا امکان همراهی با کلایکورد باشد. این قطعه احتمالاً از Sperontes در لایپزیگ نشأت گرفته است.^۳ باخ بدون هیچ بحثی آهنگساز این

۳ Sperontes ویراستار Singende Muse an der Pleisse که مجموعه‌ای

تنظیم پیچیده کوارتت زهی که باخ در Cantata مورد استفاده قرار می‌دهد، خارج از جایگاه اصلی خود بوده است.

این آواز دوبار نوشته شده است. بار اول تنها قسمت وکال آن بدون توجه به سیستم باس نوشته شده (صفحه ۱۲۰) و بار دوم به همراه قسمت باس نوشته شده اما بدون پایان است. هر دو چاپ به صورت جداگانه از یکدیگر قرار دارند. در هر دو مورد نویسنده باید بلافاصله اثرش را حاضر کرده باشد بدون این که برای اتمام کارش زمانی داشته باشد. بین صفحات ۱۲۹ و ۱۳۰ شش صفحه بریده شده‌اند که آشوب و هرج و مرج در زمان نوشتن آن‌ها را نشان می‌دهد. هر دو ورژن با توجه به فواصل طولانی شامل پرلودهای مفیدی نمی‌شود. در این کتاب بر طبق کانتاتا نسخه همه ایرادها، به جز پرلودها برطرف شده است.

صفحه ۱۲۸ شامل کرال Schaff's mit mir, gott می‌شود. این متن توسط Benjamin Schmolck نوشته شده که در آن زمان جدید بود و در سال ۱۷۲۳ در Dresdener Gesangbuch بدون ملودی منتشر شده است. آهنگساز ملودی ناشناس است. باخ تنها شکل دهی باس‌ها را انجام داده است. دست خط از آنا ماگدالنا.

صفحه ۱۳۰ شامل آواز یک نفره گیوانی، Willst du dein Herz mir schenken می‌باشد. منشا این آهنگ عاشقانه‌ی مشهور همچنان مورد بحث است. با این حال تمامی نشانه‌ها حاکی از آن است که باخ نویسنده این اثر نبوده است. او عادت داشته تالیف خود را به وضوح و غیر قابل تردید نشان بدهد. ما همچنین این فرضیه را که گیوانی مخفف نام حیوان خانگی Hanschen است که به صورت ظریفی اشاره به نام اول باخ دارد را رد می‌کنیم. این کار می‌توانست احترامی را که باخ در عموم و خانواده از آن برخوردار بوده و لذت می‌برد، از بین ببرد. این نام بدون شک به آهنگساز ایتالیایی گیوانی اشاره دارد که به مدت چند سال در آلمان زندگی می‌کرد و با زبان آلمانی آشنایی کامل داشت. هفت آهنگ آلمانی وی در سومین و چهارمین بخش مجموعه غزلیات یوهان فردریش (۱۷۴۱-۱۷۴۳) انتشار یافته و ظرافت و همان کیفیت و ظرافت و زیبایی که مشخصه آهنگ‌های ما در Notenbuchlein است را دارا می‌باشد. گیوانی طرفدار Anakreontik در موسیقی بوده است. ما در هر دو مورد زینت‌های اندکی را در بخش وکال پیدا می‌کنیم که نشان از نحوه رفتار سبک ایتالیایی Canzonetta دارد. Willst du dein Herz mir schenken منجر به برتری از نظر جذابیت و زیبایی ساختار بر دیگر آثار گیوانی برتری دارد. این تنها نمونه‌ای

صفحات ۹۹ تا ۱۰۹ شامل اولین سوییت‌های فرانسوی (D Minnor) است که ما قبلاً آن را در چاپ کوچکتر Notenbuchlein در سال ۱۷۲۲ در با دست خط خود باخ پیدا کرده بودیم. قدمت آن به دوره کوتن بر می‌گردد. دست خط آنا ماگدالنا؛ تغییرات جزئی در رابطه با نت نویسی و زینت‌ها.

صفحات ۱۱۰ تا ۱۱۶ شامل اولین موومان‌ها از سویت‌های دوم فرانسه (C Minnor) که همچنین می‌توان با دست خط خود باخ در چاپ کوچکتر Notenbuchlein در سال ۱۷۲۲ پیدا کرد. نسخه چاپ شده در کتاب ما توسط آنا ماگدالنا نوشته شده است. پایان Sarabande و سه موومان آخر (Air, Minuet, Gigue) از بین رفته‌اند.

صفحه ۱۱۷ شامل قطعه‌ای نسبتاً ناشیانه است که توسط یک آهنگساز ناشناس تصحیح شده است.

صفحه ۱۱۸ شامل یک Aria (آواز یکنفره) Warum betriibst du dich است. نویسنده متن ناشناس است. به سختی می‌توان ملودی اصلی را متعلق به باخ دانست؛ با این حال باس‌های خود را ارائه داده و چیزهایی به آن اضافه کرده است بنابراین بخشی از روح و حس خود در این قطعه انتقال داده است (در روشی مشابه هم ملودی‌هایی از Gesangbuch of Schemelli را اصلاح کرده است).

صفحات ۱۱۹ تا ۱۲۷ شامل تکنوازی Aria و Ich habe genug (آواز یکنفره) Schlummert ein, ihr matten Augen است. هر دو قطعه به عنوان بخش‌هایی از Cantata Ich habe genug شناخته شده است (احتمالاً ۱۷۳۱ و ۱۷۳۲، ویرایشی از Gesellschaft باخ، جلد ۲۰، ۳۶). که در آنجا یک فاصله سوم بزرگ پایین رونده (Aria در سی بمل ماژور) دارند که باید توسط صدایی بم خوانده شود. علاوه بر آن با وجود آنکه باخ یک ورژن سوپرانو از این کانتاتا بر جای گذاشته است (نسخه ناتمام Bach-Gesellschaft، جلد ۲۰، مقدمه صفحه ۱۴). به نظر می‌رسد چاپ نسخه Notenbuchlein با دست خط آنا ماگدالنا اولین نسخه چاپی آن باشد. محدوده بم در کانتاتا، با یک کوارتت زهی همراه است در حالی که در محدوده سوپرانو فقط نیاز به همراهی کلایکورد و هارپسیکورد است. Notenbuchlein ملودی را تنها با باس‌های ساده نشان می‌دهد. تنظیم ما از باس برای سازگاری با کیبورد است؛

۱۷۲۲) می‌باشد. ما هیچ‌گونه اطلاعی از نویسنده این ملودی نداریم اما بدون تردید «باخ» نبوده است.

او اجازه نمی‌داد Nacht des Traurens (اندوه شب) با نتي مشابه با Angenehmen Freuden (شادی لذت بخش) خوانده شود؛ به علاوه او هرگز چهار میزان را بدون واریاسیون در قطعه تکرار نمی‌کرد. با این حال این قطعه از زیبایی خاصی برخوردار است. Busoni در دومین سونات ویولون خود، از آن تجلیل کرد. دست خط از آنا ماگدالنا.

صفحه ۱۳۸ شامل آواز تک نفره Gedenke doch, mein Geist است. نویسنده متن ناشناس است. به نظر می‌رسد این آهنگ آرامش بخش معنوی و زیبا را به راستی می‌توان به یوهان سباستین نسبت داد.

صفحه ۱۴۰ شامل کراال Ewigkeit, du Donnerwort می‌باشد. متن آن توسط Joh. Rist نوشته شده و ملودی آن توسط Joh. Schop (۱۶۴۴) ساخته شده است. ما از تنظیمات فیلیپ امانوئل باخ روی صداهای میانی در نسخه چهار بخشی کر پدرش، استفاده کردیم (بخش سوم، ۱۷۸۶، شماره ۲۷۴). بخش‌های ملودی و باس‌ها در هر دو مورد به طور یکسان موجود است. دست خط از آنا ماگدالنا.

از استعداد درجه دو که موفق به خلق یک شاهکار به ظاهر جاودانه شده‌اند نیست. منشا اصلی این متن شناخته شده نیست. با این حال فیلیپ اسپیتا در اشعار فکاهی پیشین خود، با محتوای مشابه اشاره کرده است (Vierteljahrsschrift für Musikwissenschaft، سال ۱۸۸۵، صفحه ۶۲ به بعد و صفحه ۳۵۰ به بعد). متن و موسیقی با دست خط‌های متفاوتی نوشته شده‌اند که هر دوی آن‌ها برای ما ناشناس است. نوشته‌ای از متن نشان از بی تجربگی دارد. صفحات بی قاعده به کتاب اضافه شده‌اند. صفحه اول در اصل به اینجا تعلق ندارد و روی هم رفته ارتباط بین نسخه چاپ و حیطه‌اش، گیج کننده است (Revisionsbericht در جلد ۴۳ ویوایش Bach- Gesellschaft صفحه ۱۳ را مشاهده کنید).

صفحه ۱۳۲ شامل قطعه Dir, dir, Jehovah, will ich singen در چهار بخش از یوهان سباستین باخ است. شعر از Barthol Crasselius (۱۷۲۴) است. با دست خط خود باخ.

صفحه ۱۳۴ شامل همان آهنگسازی تنها با صدای بیرونی نوشته شده، شاید به منظور به دست آوردن فضایی که همه ۸ بند شعر را در بر بگیرد. باخ این نسخه از قطعه را در تنظیمات خود برای Gesangbuch از Schemelli گنجانده است.

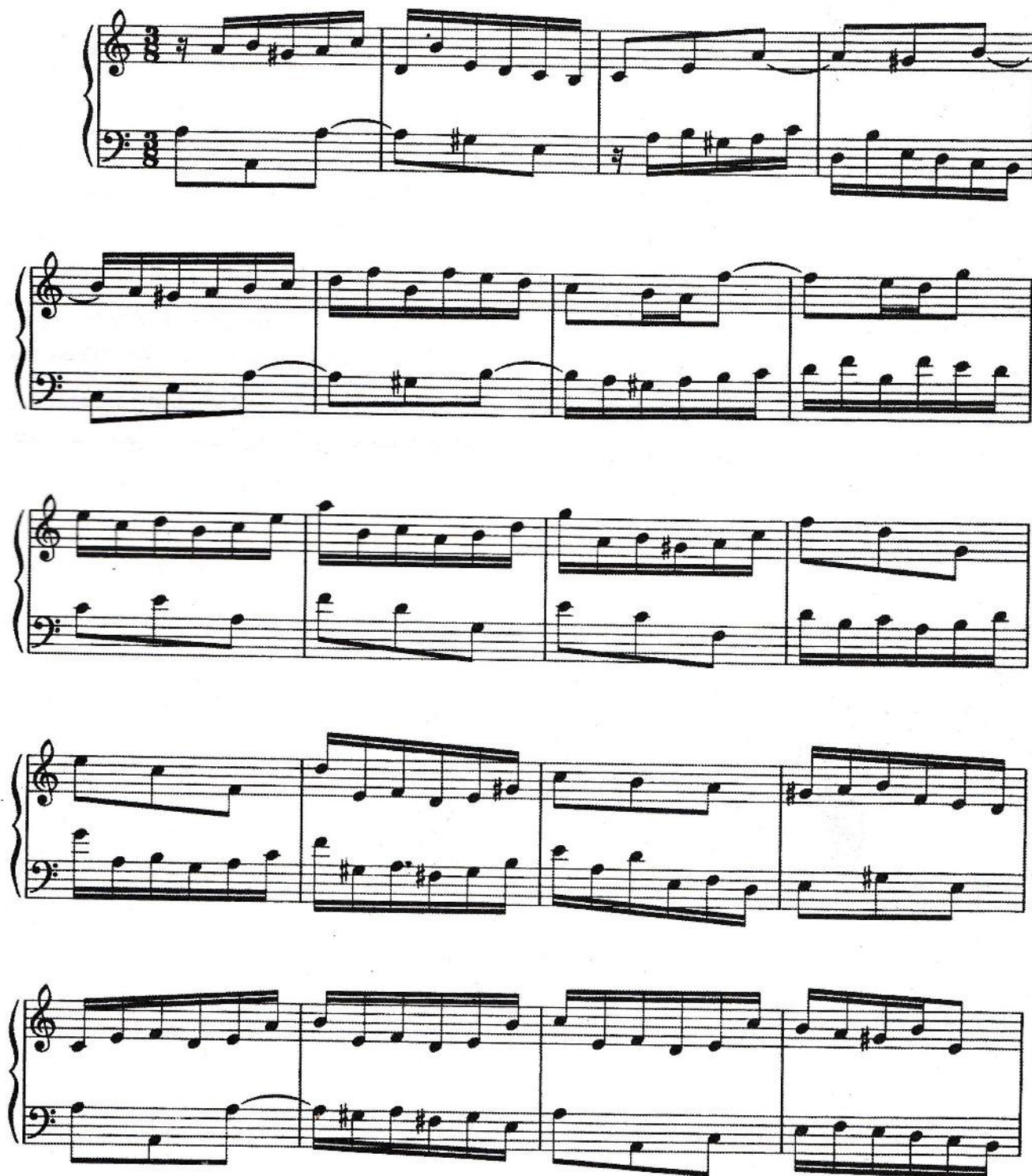
صفحه ۱۳۶ قطعه Wie wohl ist mir, o Freund der Seelen شامل شعر آن متعلق به Wolfgang Chr. Dessler (مرگ در سال

PARTITA

in A Minor

JOHANN SEBASTIAN BACH

Prélude

First system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The treble staff contains a sequence of eighth notes, while the bass staff contains a sequence of quarter notes. The key signature has one sharp (F#).

Second system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The treble staff contains a sequence of eighth notes, while the bass staff contains a sequence of quarter notes. The key signature has one sharp (F#).

Third system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The treble staff contains a sequence of eighth notes, while the bass staff contains a sequence of quarter notes. The key signature has one sharp (F#).

Fourth system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The treble staff contains a sequence of eighth notes, while the bass staff contains a sequence of quarter notes. The key signature has one sharp (F#).

Fifth system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The treble staff contains a sequence of eighth notes, while the bass staff contains a sequence of quarter notes. The key signature has one sharp (F#).

Sixth system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The treble staff contains a sequence of eighth notes, while the bass staff contains a sequence of quarter notes. The key signature has one sharp (F#).

Johann Sebastian
BACH

Notbook For
ANNA MAGDALENA BACH
for the Piano

Edited By
WILLARD A. PALMER

قیمت ۵۹۵۰۰ تومان

9 790802 616295

زنگنه موسیقی